

Lent voltunk az akna mélyén

Igy dolgoznak 25 méter mélyen a föld alatt a földalatti gyorsvasút aknájának munkásai

— Tessék levétköznii!

Három fiatal munkás, fiatal mérnök, meg e sorok írója vetközni kezd. Az aknafúrótételep kis orvosi szobájába behallatszik a légszilip éles sipolása, ahogy belsejéből sisteregve árad kifelé a sűrített levegő. Ott állunk a vizsgálóra várva, amely eldönti, alkalmas-e szervezetünk arra, hogy a földalatti gyorsvasút aknájának 25 méter mélyen a föld alatt lévő, sűrített levegővel telített munkakamrájába, az úgynevezett „kesszonba” leszállhassunk. A három atmoszféra nyomású sűrített levegőt nem minden szervezet bírja el, ezért csak azokat engedik le, akiket a nagyon gondos szív-, tüdő- és vérnyomásvizsgálat erre alkalmasnak talál.

Egy kicsit elszorult a szívem: megfélelek-e a vizsgálaton? Leszállhatok-e a 25 méter mélyen lévő kesszonba, hogy tanuja legyek annak a nagyszerű munkának, melyet a földalatti gyorsvasút munkásai végeznek nap-nap után?

A LÉGSZILIPBEN

Miért van szükség a kesszonban a nagy nyomásra? Lovas László építészvezetőmérnök megmagyarázza. A talajvíz, amely 8—12 méteres szélességben feszül az aknának, elárasztaná azt, ha nem ellensúlyoznák nyomását akkora ellennyomással, amely biztosítja az egyensúlyt. Ezt az ellennyomást szolgáltatja a három atmoszférájú sűrített levegő.

Az orvosi vizsgálat után a próbalégszilipbe kerülünk, ahol egy órán át ülünk, felfokozott nyomás mellett, majd újra az orvos elé vezetnek, hogy megállapítsa, van-e a szervezetünkben elváltozás a hatalmas nyomás után? Ezután szállhatunk csak le a föld alá.

A légszilip ajtaja bezárul mögöttünk. A szűk kis acélszoba padlójából egy méter átmérőjű, 20 méter hosszú vascső vezet lefelé a mélységbe. Ezen a csövön át kell majd leereszkednünk a kesszonba.

A TALAJVIZ ALATT

A légszilipbe sisteregve ömlik be a sűrített levegő. Az atmoszférámérőt figyeljük. Ötized... Nyolctized... Egy atmoszféra a túlnyomás. Mintha súlyok feszülnének két oldalról a dobhártyáimnak. A fülem fáj. S a mutató egyre halad előre. Már másfél atmoszféra túlnyomást mutat. Végre megáll a mutató: két atmoszféra túlnyomás alatt vagyunk. A fülfájás egyszerre megszűnik.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Turi András

Cím:

Lent voltunk az akna mélyén

— Próbáljon fűtőülni — biztat Varga János zsilipes és nevet.

Megkíséreltem. Nem jön ki hang a számon. A többiek beszéde is nagyon megszűről ér el hozzám és mindenki selypít.

— A nagy légnyomás teszi — mondja Kurlik Imre brigádvezető. — Akkor a levegő nyomása, mintha 25 méter magas vízoszlop súlya nehezednék ránk.

Megindulunk a csőben lefelé. A keskeny vaslétrán, a vaksötétben óráknak tűnik, míg fényt pillantunk meg: a kesszonlámpái azok. Azután leereszkedünk az öt méter átmérőjű betongyűrűbe. A falakon nedvesség; a talaj iszapos agyag.

— A talajvíz alatt vagyunk! — kiált a fülemben Kurlik Imre.

Az akna mélyére értünk, ahol a munka folyik.

LEGFŐBB ÉRTEK AZ EMBER

Itt már a betonfalak alatt ásnak, csákányoznak a munkások. Kidobják a földet a beton alól, ezáltal a hatalmas betongyűrű, önsúlya következtében, egyre lejjebb ereszkedik. Így lörnek méterről méterre a föld mélye felé, amíg elérik az agyagréteget, amelyben a földalatti gyorsvasút vízszintes alagútjait fúrják majd. Csodálatos az az erő, amellyel a munkások dolgoznak. Szerszámaik nyomán hullik a föld. Egy percre sem pihennek. Egyfolytában dolgozzák le a hat órát.

A szív és a tüdő lassan hozzászokik a hatalmas nyomáshoz. Tompán csapódnak le a csákányok, vágódnak be az ásók a talajba. Egy brigádnak hat óránál többet nem szabad dolgoznia. Munka után háromórás pihenés következik, feketekávéval kapnak, amely a normális légnyomás mellett ismét megindítja a rendszeres szívműködést és vérnyomást. A nép állama vigyáz a dolgozó egészségére.

Osztályozás

Tá

385.859

He

Idő

"1950"

Személy:

Helyszám:

Friss Ujság

1950. IX. 12.

(Köt. v. fűz.) (Oldal)

A víz ereje a legnagyobb ellenfél idelent. Ha a sűrített levegőadagolás megszűnnék, a feltörő talajvíz 15 méter magasságban árasztaná el az aknát.

ISMÉT ODAFENT

A felfelé mászás még nehezebb. A gumicsizmák könnyen csúsznak a vaslétra nedves fokain. Tíz percben telik, amíg felérünk a zsilipbe. Húsz percig ülünk itt, miálatt lassan, egyenletesen kiengedik a sűrített levegőt. A szervezet csak fokozatosan szokik hozzá ismét a rendszeres légnyomáshoz, de dobhártyánk még sokáig érzékeny marad. A munkások már nem érzik ezt. Megszokták.

Amint kilépünk a napfénybe, még egyszer visszanezünk a vörösen ragyogó zsilipre. Ott áll már leváltásra készen az új kesszon-brigád. A hősi harera gondolunk, amely odalent folyik és arra, hogy ilyen harcok sokasága adja népünk, a világ minden békét építő népének erejét.

A munkások nevelnek. Nevetve indulnak harcba. Tudják, hogy mint mindig, most is győzni fognak. Győző a béke, győző az ötéves terv, felépülő győnyörű, nagyszabású földalatti gyorsvasútnak.

Turi András

FRISS UJSÁG